

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 249. Qualiter impotentia dubia sit impedimentum Matrimonii eontracti, vel saltem usus illius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

Quaest. 248. An femina, quae ob ar-
bitudinem cognosci non potuit à vi-
ro, ideoque ab eo separata fuit, sit
eidem nec frigiditate, nec maleficio
laboranti reddenda, postquam ex-
perientiâ probatum fuit, eam ab
alio cognitam.

Resp. Quamvis id absolute affirmant Innoc. in
c. fraternitati. h. t. à n. 1. Host. ibidem n. 7.
Alex. n. 99. melius tamen dicunt Abb. in c. c. n.
2. & 3. Gl. ibid. v. simili. Sanch. d. 93. n. 13. Gutt.
c. 112. n. 26. Castrop. cit. §. 1. n. 12. & c. attentè
prius examinandum & inspiciendum, num alter vir
fuerit priori omnino similis ætate, robore, ac mem-
bro virili, quæ similitudo universalis si deprehen-
datur, præsumendum, potuisse à priore viro co-
gnosci, adeoque ei reddendam, juxta cit. c. frater-
nitati.

Quaest. 249. Qualiter impotentia du-
bia sit impedimentum matrimonii
contracti, vel saltem usus illius.

1. **R**esp. primò: Tameis dubius de impotentia
sua peccat mortaliter contrahendo matrimo-
nium. Sanch. *L. 7. d. 103. in fine. Gutt. c. 116. n.*
3. Castrop. cit. p. 14. §. 7. n. 1. tam ob gravem in-
juriam per hoc irrogatam alteri conjugi potenti i-
gnoranti illam illius impotentiam dubiam. Tum ob
irreverentiam irrogatam Sacramento matrimonii,
exponendo illud periculo nullitatis, postquam ta-
mentali dubio stante contraxit, petere & reddere
potest debitum, ut constat Ecclesiae, num validè
an invalidè contraxerit. Castrop. n. 2. & si intra
triennium, quod conceditur ad explorandam im-
potentiam, matrimonium consummare non potue-
rit, separandus est; quia præsumitur contraxisse
invalidè; nempe cum impotentia perpetua.

2. **R**esp. secundò: Dum dubitatur, num matri-
monium consummaverit, & re diligenter exami-
nata, dubium illud vinci non potest, judicandum
est pro valore matrimonii; cum quilibet præsumat-
ur potens, quamdiu non probatur impotens. Sanch.
n. 3. Castrop. n. 3.

3. **R**esp. tertio: Dum constat de impotentia,
dubitaturque solum, an præcesserit matrimonium,
si sit à natura, judicandum esse eam præcessisse ma-
trimonium, adeoque contractum nulliter; cum
quæ à natura sunt, sint perpetua, præsumendum
eam impotentiam fuisse semper, docent à fortiore
Malcard. *de prob. conl. 816. n. 19. Henriq. L. 12.*
c. 8. n. 3. Host. in c. fraternitati. h. t. n. 4. ibique
communiter alii. Si est accidentalis, sive ex ma-
leficio, sive ex morbo, vel per industriam huma-
nam, puta, per abscissionem membri proveniat,
præsumi adhuc debere præcessisse matrimonium
teneat iidem; eò quòd licet impotentia accidenta-
lis præsumi non debeat, nisi fuerit probata, si tamen
constet eam adesse, & tantum dubitatur, num præ-
cesserit matrimonium, expedit præsumptionem
fieri, quæ conjugibus, proli, matrimonio favora-
bilior; hic autem favorabilis sit, præsumi præ-
cessisse matrimonium; quia conjux potens potest in-
ite aliud matrimonium, prolem generare, & evi-
tare periculum accedendi ad non suam. Castrop. ta-
men n. 5. citans pro se Butr. in c. fraternitati. n.
20. censet præsumendum esse, quamcunque impo-
tentiam subsecutam esse matrimonium, eò quòd,
dum quilibet debeat præsumi à natura potens, præ-

sumi quoque debeat, illam impotentiam ante ma-
trimonium non fuisse, adeòque id asserenti incumbat
onus probandi, quòd ubi facere non potest, ju-
dicandum matrimonium validè contractum. Atque
ita conjux potens jure optimo præsumere possit ac
debeat, se accedere ad suam. Limitat tamen sen-
tentiam suam Castrop. *n. 6. ita ut, si illico, ac*
matrimonium contractum, constet de impotentia,
ea censenda præcessisse matrimonium; cum quis
præsumi non debeat, tam brevi tempore ab uno ad
aliud extremum transisse. Citat pro hoc Sanch.
& Gutt. l. cit.

4. **R**esp. quartò: Dum dubitatur, an impo-
tentia naturalis vel accidentalis, præsumendum sem-
per esse accidentalem, quamdiu non probatur con-
trarium; eò quòd præsumi non debeat defe-
cisse naturam, censent Sanch. Gutt. *l. cit. Ca-*
strop. n. 7.

Quaest. 250. An & à quo tempore po-
tens reclamare possit conjugem im-
potentem, & audiendus sit.

1. **R**esp. primò: Mulier statim, hoc est, post
mentem vel intra bimestre à contracto matri-
monio reclamans, allegando viri impotentiam,
audienda est, etsi vir neget. Sanch. *L. 7. d. 109. n.*
16. Pirh. h. t. n. 14. juxta c. 1. h. t. elapso verò bi-
messtri à contracto matrimonio alleganti mariti im-
potentiam deneganda est audientia (intellige, non
absolute & pro temper, sed quousque transierit tri-
messtre) quia tam serè reclamans, cum ut ait Papa
c. 1. h. t. citò & in parvo tempore scire potuit, si vir
cum ea coire non potuisset, præsumitur dicere non
verum. cit. c. 1. h. t. Abb. ibid. n. 5. Alex. n. 7. Sanch.
n. 2. Pirh. l. c. Castrop. §. 1. n. 2. nisi se offerat ad
probendam impotentiam per signacerta & evidèntia,
vel verosimiliter evidèntia, tunc enim statim non
expectato triennio audienda; cum jam cesserit falsi-
tatis præsumptio, cui decisio illa Papæ innitebatur.
Sanch. n. 5. Castrop. l. c. Gutt. c. 120. n. 20. Porro
bimestre illud computandum à die illo, quo vir post
contractum matrimonium copulam intentavit. But-
trio in c. laudabilem. h. t. n. 10. Alex. n. 10. Host. in
princ. Sanch. n. 4. Gutt. n. 19. Castrop. l. c. Arg.
c. accepisti. h. t. ubi Papa suæ reclamanti denegatæ
audientiae dat rationem, quòd citò scire potuisset,
an vir secum coire potuisset, quòd nullo modo scire
potuisset, nisi vir copulam intentasset.

2. **R**esp. secundò: Transacto autem triennio
non conceditur mulieri audientia, tameis per signa
dubia probare nitatur impotentiam. Castrop. *l. c.*
Sanch. n. 14. Gutt. n. 27. juxta c. fraternitati. & c.
fin. h. t.

Quaest. 251. An & qualiter impotens re-
clamare possit.

1. **R**esp. primò: Quemadmodum potenti lici-
tum est reclamare contra impotentem conju-
gem; cum ejus maxime intersit, non esse alliga-
tum impotenti; ita etiam impotens, si suam impo-
tentiam tempore contractus ignoravit, reclamare
poterit, ne cogatur onera matrimonii sustinere, &
uxorem alere. Castrop. *n. 3. Arg. c. 1. h. t. ubi vir*
suam frigiditatem allegavit. Quinimò tenebatur
reclamare, si periculum incontinentiæ, nisi disso-
lutionem matrimonii procurer, intercurrat; eò
quòd staute illo periculo non possit jam cum conju-
ge habitare, eamque ut sororem habere.

2. **R**esp. secundò: Quòd si tempore matrimonii
contracti consensus fuit suæ impotentiae, non posse
eum procurare separationem, potente renitente;